DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 25 kwietnia 1955 **Nr 5** Poz. 18—21

TREŚĆ:

18.

OKÓLNIK Nr KS 5/55 z dnia 21 lutego 1955 r.

w sprawie księgowego ujęcia kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań i należności powstałych z tytułu rozliczeń w zakresie inwestycji w państwowych przedsiębiorstwach działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

W związku z pewnymi trudnościami na jakie napotykała realizacja zasad, które zostały ustalone w piśmie okólnym Nr 58 Departamentu Księgowości Ministerstwa Finansów z dnia 28 grudnia 1953 r. znak KS 15194/1/53 w sprawie księgowego ujęcia kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań powstałych z rozliczeń w zakresie inwestycji, Ministerstwo Finansów — Departament Księgowości w porozumieniu z Departamentem Finansów Budownictwa i Inwestycji — wyjaśnia, co następuje:

1. Odprowadzeniu do budżetu nie podlegają zgodnie z Uchwałą Nr 404 Prezydium Rządu z dnia 30 maja 1953 r. w sprawie obowiązku odprowadzania do budżetu kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr A-56 poz. 712) jedynie kwoty przedawnionych i prekludowanych zobowiązań inwestorów wobec dostawców (wykonawców) inwestycyjnych w zakresie inwestycji limitowych scentralizowanych i niescentralizowanych. Podlegają natomiast odprowadzeniu do budżetu:
   a) kwoty wszelkich prekludowanych względnie przedawnionych zobowiązań przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego względnie innych dostawców (wykonawców) w zakresie inwestycji wobec inwestorów (zleceniodawców),
   b) kwoty wszelkich prekludowanych i przedawnionych zobowiązań jakie powstały wzajemnie pomiędzy wykonawcami a podwykonawcami z tytułu robót i usług,
   c) kwoty przedawnionych i prekludowanych zobowiązań w zakresie inwestycji pozalimitowych.
2. 1) Kwoty prekludowanych i przedawnionych zobowiązań, które zgodnie z ust. 1 lit. a), b) i c) okólnika podlegają odprowadzeniu do budżetu należy przeksięgować pod datą, w której zobowiązanie uległo przedawnieniu lub prekluzji, z konta, na którym było ewidencjonowane, na konto „Inne rozrachunki publiczno-prawne".
   2) Kwoty, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), podlegają zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1953 r. w sprawie dokonywania wpłat do budżetu kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr A-76, poz. 910) odprowadzeniu do właściwego terytorialnie oddziału Narodowego Banku Polskiego na rachunek dochodów budżetu centralnego nadrzędnej jednostki budżetowej, której podporządkowane jest dane przedsiębiorstwo państwowe, z zarachowaniem na dział 5 „Inne dochody" rozdział 19 „Wpływy administracyjno-gospodarcze i zwroty wydatków".
   3) Wpłatę do budżetu kwoty zobowiązania należy zaksięgować na dobro konta „Rachunek rozliczeniowy" i w ciężar konta „Inne rozrachunki publiczno-prawne" z tym, że jeśli chodzi o kwoty przelewane do budżetu z tytułu przedawnionych i prekludowanych zobowiązań z tytułu inwestycji pozalimitowych, to księguje się je na dobro konta „Rachunek środków na inwestycje" i w ciężar konta „Inne rozrachunki publiczno-prawne".
3. Kwoty przedawnionych i prekludowanych zobowiązań inwestorów wobec wykonawców (dostawców) inwestycyjnych, które zgodnie z Uchwałą Nr 404 Prezydium Rządu z dnia 30 maja 1953 r. w sprawie obowiązku odprowadzania do budżetu kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań przedsiębiorstw państwowych nie podlegają odprowadzeniu do budżetu, należy wyksięgować w dacie przedawnienia lub prekluzji z konta „Dostawcy w zakresie inwestycji" i zaksięgować je na dobro konta „Finansowanie inwestycji" — otwierając w tym celu odrębne subkonto analityczne o nazwie: „Prekludowane zobowiązania inwestycyjne". Odpis noty księgowej stanowiącej podstawę danego zapisu należy przesłać równocześnie do oddziału banku finansującego działalność inwestycyjną.
4. Wykonawcy (dostawcy) inwestycyjni spiszą kwoty prekludowanych i przedawnionych należności od inwestorów, o których mowa w ust. 3, w ciężar konta „Straty i zyski", pod datą, w której upływa termin przedawnienia (prekluzji).
5. Kwoty przedawnionych i prekludowanych zobowiązań wykonawców (dostawców) inwestycyjnych inwestorzy powinni przeksięgować w dniu, w którym upływa termin przedawnienia lub prekluzji, w ciężar konta „Inwestycje zakończone" („Inwestycje rozpoczęte") — jako „nakłady bez efektu gospodarczego".
6. Z chwilą ogłoszenia niniejszego okólnika tracą moc wyjaśnienia zawarte w piśmie okólnym Nr 58 z dnia 28 grudnia 1953 r. znak KS 15194/1/53 wydanym przez Departament Księgowości Ministerstwa Finansów.

Uwaga: Podane przykładowo nazwy kont wg RPK dla państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego mają odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do pozostałych RPK.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

19.

OKÓLNIK Nr KS 9/55 z dnia 11 marca 1955 r.

w sprawie analitycznej ewidencji kosztów działalności podstawowej w biurach projektów.

Celem ujednolicenia i uproszczenia analitycznej ewidencji kosztów działalności podstawowej w biurach projektów Ministerstwo Finansów wyjaśnia:

1. Koszty działalności podstawowej biur projektów powinny być ujmowane następująco:
   robocizna bezpośrednia — łącznie dla całego biura,
   koszty ogólne — łącznie dla całego biura z podziałem według pozycji analitycznych do konta 161 „Koszty administracyjno-gospodarcze" oraz do konta 162 „Inne koszty ogólne".

Przy analizie kosztów działalności podstawowej biura należy się posługiwać następującymi wskaźnikami:

— koszty produkcji podstawowej przypadające na 1000 zł wartości wykonanych prac w cenach sprzedaży,
— średnia płaca planowana i rzeczywista poszczególnych grup pracowników (pracowni, działów, zespołów),
— łączne koszty produkcji podstawowej przypadające na 1 roboczo-godzinę,
— wysokość poszczególnych pozycji rzeczywistych kosztów ogólnych w stosunku do kosztów planowanych.

2. W biurach projektów, w których koszty określonej pracowni (działu) decydująco wpływają na kształtowanie się ogółu kosztów, zaleca się prowadzić ewidencję i analizę kosztów odrębnie dla tych pracowni (działów).
3. Koszty poszczególnych zleceń należy ewidencjonować wyłącznie w tych sporadycznych przypadkach, gdy jest to niezbędne do zawarcia dodatkowych porozumień, oraz w odniesieniu do tych zleceń, które rozliczane są ze zleceniodawcą w oparciu o koszt własny ich wykonania.
4. Ewidencja kosztów, o której mowa w p. 2 i 3 niniejszego okólnika, prowadzona być winna w sposób statystyczny (pozaksięgowy).

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

20.
OKÓLNIK Nr KS 13/55
z dnia 19 marca 1955 r.
w sprawie księgowego ujęcia kosztów akcji łączności miasta ze wsią.

W związku ze zgłaszanymi wątpliwościami Ministerstwo Finansów, Departament Księgowości wyjaśnia co następuje: Koszty łączności miasta ze wsią, o których mowa w ust. 1 lit. a) uchwały Nr 418/52 Prezydium Rządu z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie zasad finansowania akcji łączności miasta ze wsią, księguje się w przedsiębiorstwach państwowych w ciężar konta „Straty i zyski" jako „Koszty działalności pozaoperacyjnej".

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

21.
OKÓLNIK Nr KS 16/55
z dnia 4 kwietnia 1955 r.
w sprawie kwalifikowania niektórych nakładów inwestycyjnych

W związku z pismem okólnym znak KS 15735/1/53 z dnia 5 stycznia 1954 r. Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) podaje do wiadomości następujące zasady kwalifikowania nakładów inwestycyjnych zaliczonych do „nakładów nie zwiększających wartości środków trwałych" oraz do „nakładów bez efektu gospodarczego".

I. NAKŁADY INWESTYCYJNE NIE POWODUJĄCE ZWIĘKSZENIA WARTOŚCI ŚRODKÓW TRWAŁYCH

A. Nakłady zwiększające wartość środków obrotowych

Do nakładów zwiększających wartość środków obrotowych zalicza się:

1)) pierwsze wyposażenie obiektów budowanych od nowa, odbudowywanych dotychczas nieczynnych a poraz pierwszy uruchamianych w zakresie:
   a) narzędzi i inwentarza o wartości poniżej 300 zł lub o okresie użytkowania krótszym od 1 roku bez względu na wartość,
   b) odzieży specjalnej, obuwia specjalnego i pościeli niezależnie od ich wartości i okresu użytkowania, które powoduje zwiększenie wartości przedmiotów nietrwałych,
2) części zapasowe maszyn i urządzeń objęte zatwierdzoną dla inwestycji dokumentacją projektowo-kosztorysową, a zaplanowane w ramach zakupu maszyn i urządzeń, które wpływają na zwiększenie wartości obrotowych zapasów materiałowych części zapasowych,
3) nakłady podlegające rozliczeniu w czasie w ciężar kosztów przyszłej produkcji (działalności):
   a) roboty polegające na adaptacjach i remontach lokali obejmowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej w celu zorganizowania nowych placówek (o ile w wyniku tych nakładów nie powstają tzw. „Inwestycje w dzierżawionych środkach trwałych"),
   b) prace badawcze i projektowe, obejmujące studia i projekty opracowane dla przyszłej eksploatacji nowouruchamianych inwestycji,
   c) nabycie licencji i patentów,
   d) nabycie lub wytworzenie prototypów lub wytworzenie I-szej serii produkcyjnej dla przedsiębiorstw przemysłowych w budowie,
   e) nakłady na szkolenie i przyuczenie kadr,
   f) koszty związane z ekspertyzami krajowymi i zagranicznymi w zakresie przygotowania przyszłej eksploatacji nowouruchamianych inwestycji,
4) nakłady na nowozakładane kilkuletnie kultury specjalne (długoletnie kultury zaliczane są do środków trwałych).

B. Nakłady nie zwiększające wartości środków obrotowych

Do nakładów nie zwiększających wartości środków obrotowych zalicza się:

1) Koszty związane z przeniesieniem obiektów majątku trwałego:
   a) z przedsiębiorstw i zakładów nieczynnych do przedsiębiorstw i zakładów w budowie,
   b) z przedsiębiorstw i zakładów czynnych do przedsiębiorstw i zakładów w budowie,
   c) z przedsiębiorstw i zakładów czynnych do innych przedsiębiorstw i zakładów czynnych, jeżeli w wyniku przeniesienia ulega likwidacji całe przedsiębiorstwo lub zakład, którego obiekty podlegają przeniesieniu,
2) koszty zabezpieczenia (konserwacji i nadzoru) budów, które zostały przejściowo wstrzymane,
3) koszty odszkodowań za wywłaszczenie nieruchomości, które nie zostaną włączone do środków trwałych (np. grunty i tereny, budynki podlegające rozbiórce),
4) koszty obiektów zastępczych z tytułu przesiedlenia wynikającego z realizacji inwestycji, w przypadku kiedy obiekty uzyskane w wyniku przesiedlenia nie zostaną włączone do środków trwałych,
5) koszty przesiedlenia wynikającego z realizacji inwestycji,
6) koszty opracowania dokumentacji typowej,
7) koszty badań geologicznych i geofizycznych oraz koszty studiów, badań i ekspertyz oraz poszukiwań naturalnych bogactw na terenach nieeksploatowanych — związane wprawdzie z działalnością inwestycyjną, lecz nie z konkretnie określoną inwestycją,
8) koszty zarządu jednostek nadzoru inwestycyjnego przypadające na działalność inwestycyjną,
9) koszty nadzoru technicznego u inwestorów nie posiadających specjalnych jednostek nadzoru.

II. NAKŁADY NIE DAJĄCE EFEKTU GOSPODARCZEGO

Do nakładów inwestycyjnych nie dających efektu gospodarczego zalicza się:

1) nakłady poniesione na inwestycje wstrzymane ostatecznie na podstawie uchwały Prezydium Rządu,
2) odsetki od bankowych kredytów inwestycyjnych i kredytów antycypacyjnych na cele inwestycyjne,
3) kary umowne z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania przez inwestora umów o roboty, dostawy i usługi inwestycyjne,
4) kary za zwłokę w przypadku nieterminowego pokrycia zobowiązań przez inwestora,
5) koszty postępowania arbitrażowego i sądowego związane ze sporami dotyczącymi działalności inwestycyjnej oraz odsetki przypadające na rzecz wierzyciela od nieopłacanych w terminie zobowiązań płatnych ze środków inwestycyjnych,
6) kary administracyjne związane z działalnością inwestycyjną,
7) dotyczące inwestycji niedobory nieobciążające osób odpowiedzialnych za ich powstanie (niedobory niezawinione),
8) należności nieściągalne dotyczące inwestycji,
9) straty losowe dotyczące inwestycji.

III. SPOSÓB EWIDENCJONOWANIA

Sumy poniesionych nakładów, wymienionych w części I lit. A wprowadza się po zakończeniu inwestycji na odpowiednie konto przewidziane do ewidencji danej kategorii składników majątku obrotowego; mianowicie
nakłady wymienione w pkt 1) na konto „Przedmioty nietrwałe"
„ „ „ 2) „ „ „Części zapasowe"
„ „ „ 3) i 4) „ „Nakłady przyszłych okresów".

Sumy poniesionych nakładów, wymienionych wyżej w części I lit. B oraz w części II wyksięgowuje się po zatwierdzeniu bilansu w normalnym trybie z konta „Inwestycje zakończone" w ciężar konta „Finansowanie inwestycji" (Fundusz na inwestycje) bez dokonywania żadnego równoległego księgowania.

Dyrektor Departamentu Z. Paryziński

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40, półrocznie — zł 22, kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji. **Cena zł 0,50**

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5130. B-6-3583. 15.000 25.IV—27.IV-55